

BUGADA AL POU. Maig 2020

PER QUINTÀ• TORRA CORDONS

Balcons animats

El confinament pel coronavirus esmola la imaginació, tant dins de les cases a través de les xarxes socials com, de cara al públic real mitjançant els balcons. Algun col·lectiu, com Música per la Llibertat, que cada dia tocava el Cant dels Ocells a la plaça Major reivindicant la llibertat dels presos polítics, ara no ho pot fer, però molts dels músics continuen sortint al balcó de casa seva. Maurici Rosell, "de les olives", premi Oleguer Bisbal 2005, surt cada dia a les vuit del vespre al seu balcó del carrer Sobrerroca i toca el Cant dels Ocells... i una peça de propina, com ara la Santa Espina. També hi surt la Karla Show ("retratada" fa pocs mesos al **Pou**), a la mateixa hora. Hi presenta un espectacle per animar els veïns. El primer de maig, va fer la darrera funció. Portava més d'un mes amenitzant les tardes i ja toca començar a treballar. En aquest cas -no com el del Maurici que treu el violí i la barretina-, té molta feina per vestir-se i maquillar-se. S'agraeix l'esforç de tots.

Ornaments conjunturals

Tot i que pels carrers hi ha voltat poca gent en les últimes setmanes, reproduceixo dues instantànies que m'han fet arribar amics i col·laboradors amb un parell de detalls, més aviat còmics, que s'han pogut veure en dos conjunts escultòrics de Manresa. A l'escultura dedicada a l'escriptor Joaquim Amat-Piniella a la terrassa del Casino, hi llúia, a primers de maig, una torreta que algú li va deixar com a detall. Una mica més avall, entre la plaça de a Crist Rei i el carrer d'Àngel Guimerà, al rei Pere III algú li va posar mascareta per protegir-lo del virus. Totes dues estampes queden per a la posteritat.

Auca del coronavirus

L'amic Joan Vilamala, "alter ego" del Gaiter de Calders, tampoc no para mai. Ara acaba d'editar l'oportuna "Auca del Coronavirus". Si la voleu llegir sencera podeu entrar a www.auques.cat. Aquest home és incombustible. Va publicar, a primers d'abril, un article verdaguerià sobre un poema relacionat amb dues novel·les a "El 9Nou", "Regió7" i l'"Ara". I el 4 de maig, a "El Punt-Avui", a tota pàgina, l'"Auca del llaç groc". De moment, el confinament sembla que li prova.

Abans a Madrid que a Manresa

L'amic subscriptor Ricard Oliva, resident a Madrid, va rebre la nostra revista d'abril, amb el reportatge central dedicat al parlar de Manresa, el dia 8. El cas és que els subscriptors manresans, a causa dels problemes del coronavirus, la van rebre una setmana més tard. A les grans capitals -i a la del regne, encara més-, Correus sembla que compleix. Però aquests dies les cartes, a la nostra ciutat, arriben gairebé tan tard com si fossin remeses a Madagascar. A la foto,

veieu el Ricard, cofoi, davant de la boca del metro a la plaça de toros de las Ventas.

Sempre desgràcies

Un amable lector em fa arribar la portada de "La Razón", una capçalera que, francament he elidit del meu dia a dia, del dia 17 d'abril. La informació té la línia editorial habitual, però crida l'atenció que, en portada, es reproduïx una foto suposadament feta a la nostra ciutat, d'un difunt que «espera su turno para la cremación en una funeraria de Manresa». Dic suposadament, perquè no em consta que, a Manresa precisament, hi hagués problemes per gestionar els decessos i, tot i haver-hi tres empreses funeràries operant, l'única que, de moment, ofereix la incineració és Mémora a la zona del Congost. A Barcelona sí que hi ha haver problemes de gestió i a Madrid, on s'edita la capçalera dirigida per l'ínclit Paco Marhuenda, es va haver d'habilitar un poliesportiu amb pista de gel com a dipòsit de cadàvers.

El negoci dels llibres

Remenant per internet, una altra tasca que s'ha potenciat durant el confinament, un dels autors del col·lectiu de Narradors Centrals va veure amb sorpresa com el llibre "Que Déu ens agafi confessats", que el grup d'escriptors de la Catalunya Central va editar amb el pseudònim de Lola Palau, es venia en una web de llibres de segona mà al preu de 349 euros! Que jo sàpiga, ni es tracta d'un "incunable" ni d'una edició de col·leccionista. Seguint aquesta lògica, la novel·la "Rius paral·lels", que va publicar el 2010 el nostre cap de Cultura, Jordi Estrada, hauria de vendre's a un preu de sortida de, pel cap baix, 1.000 euros.

Trucada (real) reial

Els companys de "Nació Manresa" explicaven, a última hora del 24 d'abril passat, que els reis d'Espanya havien trucat a l'hospital de Sant Joan de Déu per interessar-se per l'estat de la situació. Sense condemnar el gest, molt han de remar Felip i Letícia per incrementar la popularitat entre els súbdits. M'imagino que la trucada devia formar part d'una "ronda informativa" per punts significatius de l'estat com fan al programa degà de seguiment esportiu del cap de setmana: "Carrusel Deportivo". Van preguntar al director d'Althaia, Manel Jovells, com aquell que connecta amb el Camp Nou demanant «¿minuto y resultado?». El Borbó regent ja pot anar trucant -amb la consort al costat- com a cap d'estat amoïnat, si, des de Madrid, criden a la "unidad" i apliquen la recentralització sense solució de continuïtat menystenint el paper autonòmic. El que em queda clar és que, amb els escàndols del rei emèrit, l'operació per millorar la imatge i la conveniència de la monarquia -"blanquejar" en dirien ara-se succeeixen.

